

Marian Płachecki

"Czworakie rozumienie klasyczności", Władysław Tatarkiewicz, "Wiek Oświecenia" z.1 (1978) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 22/4 (74), 133

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/1/ TATARKIEWICZ Władysław: Czworakie rozumienie klasycyzmu.
"Wiek Oświecenia" 1978 z. 1 s. 9-23.

W nowożytnej myśli estetycznej występują, najogólniej biorąc, cztery warianty pojmowania "klasycyzmu". Wedle nich "klasycyzm" są, odpowiednio: a) dzieła "pierwszej klasy, czyli najlepsze, doskonałe, wzorowe, uznane", b) dzieła starożytne, c) "utwory, które nie będąc starożytnymi, odpowiadają wzorom starożytnym", d) "utwory, mające pewne szczególne własności: harmonię, miarę, równowagę". Jest to zatem, w odróżnieniu od rozumienia b) i c), ujęcie ahistoryczne. Następnie omawia autor "postawę centralną" dla rozmaitych odmian "klasycyzmu" w dziedzinach sztuki i filozofii.

BP/74/13

M.P.

/1/ TUROWSKI Andrzej: Historia i obraz. "Teksty" 1978 nr 3
s. 106-123.

Studium poświęcone działalności twórczej Władysława Strzemińskiego. Autor skupia swe dociekania na teoretycznych pracach artysty, koncentrujących się wokół problemu obrazu i teorii widzenia, a prowadzących do ujęcia historii sztuki w nowy sposób: jako historii specyficznej praktyki społecznej.

BP/74/14

R.N.